

Tanken om forhøjede Toldskatter — hvad jeg for Resten slet ikke mistænker Regeringen for —, men derimod at tage under Overvejelse, om en Forhøjelse af Formue- og Indkomstskatten ikke vilde være formaalstjenlig, og om der ikke ogsaa kunde opnaas nye Indtægter for Statskassen gennem en Jordværdiskat, som jeg nærmest tænker mig som en Omformning af den nuværende Ejendomsskyld. Der blev jo paa Finanslovsforslaget i Fjor — altsaa paa den Finanslov, som gælder i Aar — indsat en Bevilling til en Prøvevurdering af forskellige Ejendomme for at udfinde deres Grundværdi. Skønt jeg ikke paa det Tidspunkt var Medlem af Folketinget, antager jeg dog ikke, jeg tager fejl i den Opfattelse, at denne Bevilling blev indsat paa Finansloven, fordi man fra alle Sider ønskede, at dette Spørgsmaal om en Omordning af Jordbeskatningen i Virkeligheden ogsaa skulde høre til de Ting, Lovgivningsmagten kom til at beskæftige sig med i den nærmest kommende Tid.

Jeg kunde i denne Forbindelse lige ønske at gøre en lille Sidebemærkning til det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger). Det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for den Opfattelse, at man straks skulde skride til en Forhøjelse af de indirekte Skatter, Brændevinsskatten, Tolden paa Kaffe og lignende Forbrugsartikler. Jeg er ganske uenig deri med det ærede Medlem, og ligesaa uenig er jeg med ham i den Motivering, han gav for at gaa til saadanne Skattepaalæg straks. Det ærede Medlem sagde nemlig — men maaske skulde det være en ironisk Bemærkning —, at der var langt til næste Valg, vi havde Tiden for os; derfor kunde vi godt tage Mod til os. Denne Udtalelse forekommer mig ikke just at være funderet paa den allerfineste moralske Betragtning, og det faar for mig Udseende af, at det ærede Medlem mener, at vi egentlig sidde eller blandt andet sidde her paa Rigsdagen for at vedtage Love, som vi vedtage med det Ønske, at Vælgerne endelig maa stræbe at glemme dem, inden vi komme til nye Folketingsvalg. I øvrigt er det ikke, antager jeg, det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds, der kommer til at bestemme Tidspunktet for næste Folketingsvalg; men jeg indrømmer, at han

maaske har Ret i den Opfattelse, at indeværende Valgperiode kommer til at gælde paa det nærmeste de grundlovmæssige tre Aar.

De storpolitiske Betragtninger, der ere fremsatte, give mig i og for sig ikke Anledning til videre Bemærkninger. Naar det er blevet fremhævet med Hensyn til Grundlovs-spørgsmaalet, at en Grundlovsændring skulde tages i to Tempi, og naar det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) af denne Udtalelse af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), og for Resten ogsaa af den højtærede Konseilspræsident, har taget Anledning til at sige, at det ærede Medlem fra Ringkøbing er det eneste Medlem her i Tinget, der holder paa den privilegerede Valgret i dens nuværende Skikkelse, saa skyldes det ganske sikkert en stor Misforstaaelse hos det ærede Medlem. Der er selvfølgelig ingen i Venstre, hverken det ærede Medlem fra Ringkøbing eller nogen anden, der holder paa den privilegerede Valgret, hverken i dens nuværende eller nogen som helst anden Skikkelse. Venstres Stilling overfor Valgretsspørgsmaalet fremgaar formentlig ganske klart af det Arbejde, Venstre har udført gennem Tiderne paa det Omraade. Hvad angaar Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal tage en Grundlovsændring i et eller to Tempi, da bliver det vistnok et rent praktisk Spørgsmaal, og her vil jeg sige for mit Vedkommende, at jeg ser saadan paa den Sag, at det bliver i og for sig ikke Venstre, men nærmest Højre, der kommer til at tage Bestemmelse i saa Henseende. For Venstre bliver det et rent praktisk Spørgsmaal, der afgøres ud fra den opportunistiske Opfattelse, at kan man ikke faa det store Fremskridt i første Omgang, saa tager man det mindre med Forbehold af sin Ret til at tage det store Fremskridt, naar Lejligheden dertil er gunstig. Hvorvidt derfor de Forhandlinger, der ville blive førte om det Spørgsmaal, komme til at resultere i, at en Forfatningsrevision bliver tagen i et eller to Tempi, det vil jeg være tilbøjelig til at antage, at Højre egentlig kunde faa en Del Indflydelse paa. Thi hvis Højre resolut kunde kaste gamle Standpunkter over Bord, hvis det i første Omgang kunde gaa med til den privilegerede Valgrets Afskaffelse, er der vist